

Дикефалова столица беше Сардія и Буда: гдѣ то Дикефаль найдевшися онова време и чувши, защо Траіанъ иде на него со съ голема сила, посла и онъ на восточна та страна, и собра Болгаре, Росси, Аланы, Сарматы, Костобоки, Печинеге, Бреми, весма големо число. И така со противисе Траіану и изби многу отъ Римляне те, а безчетно множество нарани: обаче Римляне те не се върнаха назадъ, но презеха многи страны, и при самыи Будимъ приближиха: кое то като виде Дикефаль абіе посла Траіану, и му рече: Те ти предавамъ оружія наша и сички страны наши, токмо направи съ мене миръ и върнисе, за да дойдемъ послѣ азъ да ти се поклонимъ, като самодержцу: обѣщасе же и данъ да дава Траіану.

И така Траіанъ убо направи миръ со съ Дикефала, и върнасе въ Римъ, земавши со себе и Киросвата залогъ отъ Болгаровъ по обычаю царскому: а Дикефаль несохрани обѣщаніе то си, но слѣдъ малку време собра войска многу и стана на Траіана. Подобно и Траіанъ собра войска силна, и отиде на Дикефала. И като се сразиха и две те сили, въ первый а още бой Траіанъ нави Дикефалу, и гогони даже до Днепръ рѣка. И тога Траіанъ запусти до край Дакія: а Дикефаль отчаясе отъ живота си, и закла самъ себе при рѣки Пруть.

Дума светый Димитрій Ростовскій: Не можеше нави Траіанъ Дикефалу, ако да немаше християнска войска со себе: защо въ това време многу християне имаше въ Римъ, кои то служеха тайно истинному Богу.

Болгаре те же, кои то останаха тога въ Добриджа, Тракія, Македонія, Загорія и Дарданія, преминаха Дунавъ и населихасе въ Басарабія: а други те, щото беха по други страны, Траіанъ